

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: SC Star Storage SA (C-439/14), SC Max Boeg! România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA (C-488/14)

Atsakovės: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA (C-488/14)

Rezoliucinė dalis

1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo, iš dalies pakeistos 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/66/EB, 1 straipsnio 1–3 dalys ir 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo, iš dalies pakeistos Direktyva 2007/66, 1 straipsnio 1–3 dalys, siejamos su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinamos taip, kad jomis nedraudžiamos nacionalinės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėse bylose, pagal kurias bet kokio skundo dėl perkančiosios organizacijos sprendimo priimtinumą siejamas su pareiškėjo pareiga perkančiajai organizacijai pateikti geros elgsenos garantiją, jeigu ši garantija grąžinama pareiškėjui, nesvarbu, koks yra skundo rezultatas.

⁽¹⁾ OL C 448, 2014 12 15.
OL C 26, 2015 1 26

2016 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Landgericht München I (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Byla C-484/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Informacinė visuomenė — Laisvė teikti paslaugas — Verslui skirtas belaidis vietos tinklas (WLAN) — Laisvos prieigos visuomenei suteikimas — Tarpinių paslaugų teikėjų atsakomybė — Paprastas perdavimo kanalas — Direktyva 2000/31/EB — 12 straipsnis — Atsakomybės ribojimas — Nežinomas šio tinklo naudotojas — Turimų teisių į saugomą kūrinių pažeidimas — Įpareigojimas apsaugoti tinklą — Verslininko civilinė atsakomybė)

(2016/C 419/05)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht München I

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Tobias Mc Fadden

Atsakovė: Sony Music Entertainment Germany GmbH

Rezoliucinė dalis

1. 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) 12 straipsnio 1 dalį, siejamą su šios direktyvos 2 straipsnio a punktu ir 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką, iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB, 1 straipsnio 2 punktu, reikia aiškinti taip, kad tokia paslauga, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kurią teikia ryšių tinklo operatorius, leisdamas visuomenei nemokamai naudotis šiuo tinklu, yra „informacinės visuomenės paslauga“, kaip ji suprantama pagal pirmąją iš šių nuostatų, jeigu atitinkamas paslaugų teikėjas ją teikia siekdamas reklamuoti savo parduodamas prekes arba teikiamas paslaugas.
2. Direktyvos 2000/31 12 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, jog tam, kad šioje nuostatoje nurodyta paslauga, kurią sudaro prieigos prie ryšių tinklo suteikimas, būtų laikoma suteikta, ši prieiga neturi peržengti techninio, automatinio ir pasyvaus proceso, per kurį užtikrinamas reikalaujamas informacijos perdavimas, ribų, ir nereikia įvykdyti jokio kito papildomo reikalavimo.
3. Direktyvos 2000/31 12 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta sąlyga pagal analogiją netaikytina minėtai 12 straipsnio 1 daliai.
4. Direktyvos 2000/31 12 straipsnio 1 dalį, siejamą su šios direktyvos 2 straipsnio b punktu, reikia aiškinti taip, kad prieigos prie ryšių tinklo paslaugos teikėjui netaikomi kiti reikalavimai, išskyrus tą, kuris nurodytas šioje nuostatoje.
5. Direktyvos 2000/31 12 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją neleidžiama asmeniui, kurio teisės į kūrinių buvo pažeistos, iš prieigos teikėjo reikalauti atlyginti žalą už tai, kad šias jo teises pažeidė tretieji asmenys, panaudodami vieną iš šių priemonių, taip pat atlyginti išlaidas už oficialų įspėjimą ar bylinėjimosi išlaidas, susijusias su jo žalos atlyginimo prašymu. Tačiau šią nuostatą reikia aiškinti taip, kad pagal ją nedraudžiama šiam asmeniui pareikšti prieigos prie ryšių tinklo teikėjui, kurio paslaugomis naudojantis buvo padarytas šis pažeidimas, reikalavimus nutraukti minėtą pažeidimą, taip pat atlyginti išlaidas už oficialų įspėjimą ir bylinėjimosi išlaidas tuo atveju, jeigu šiais reikalavimais siekiama, kad nacionalinė valdžios institucija ar teismas taikytų draudimą, kuriuo šis teikėjas būtų įpareigojamas nutraukti minėtą pažeidimą, arba jie pareiškiami po šio draudimo.
6. Direktyvos 2000/31 12 straipsnio 1 dalį, siejamą su šios direktyvos 12 straipsnio 3 dalimi, atsižvelgiant į iš pagrindinių teisių apsaugos kylančius reikalavimus, taip pat į direktyvose 2001/29 ir 2004/48 numatytas taisykles, reikia aiškinti taip, kad pagal ją iš principo nedraudžiama taikyti tokio draudimo, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kuriuo, numatant baudą, reikalaujama iš prieigos prie ryšių tinklo teikėjo, leidžiančio visuomenei prisijungti prie interneto, neleisti tretiesiems asmenims naudojant šią interneto prieigą padaryti viešai prieinamą konkretų autorių teisių saugomą kūrinių ar jo dalį interneto mainų platformoje (peer-to-peer), jeigu leidžiama pačiam šiam teikėjui nuspręsti, kokių techninių priemonių reikia imtis, kad būtų įgyvendintas šis draudimas, net jei vienintelė priemonė, kurios jis galėtų imtis, būtų interneto ryšio apsaugojimas slaptažodžiu, o šio ryšio naudotojai, norėdami gauti reikalaujamą slaptažodį, būtų įpareigojami atskleisti savo tapatybę, taigi negalėtų veikti anonimiškai, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas.

(¹) OL C 46, 2015 2 9.